

UNIVERSUL ȘCOLII

- *Editorial*
- *Evenimente din viața școlii*
- *Opinii*
- *Didactica*
- *Proiecte educaționale*
- *Edi*
- *Noutăți editoriale*
- *Diverse*
- *Informații utile*

EDITURA UNIVERSUL ȘCOLII

a CASEI CORPULUI DIDACTIC ALBA

Alba Iulia, Str. G. Bethlen nr. 7, Cod 510009

Tel. 0258/826147, Fax. 0258/833101

Web: www.ccdab.ro,E-mail: office@ccdab.ro**Director:****Prof. Dărămuș Eugenia Marcela****Redactor șef:** prof. Oros Ligia Elena**Redactori:** prof. Crișan Monica, prof. Popa Ramona Claudia, prof. Nandrea Maria, doc. Cutean Irina**Colaboratori:** insp. gen. prof. Sandu Cornel
Conf. univ. dr. Panaite Ovidiu**Tehnoredactare:** aj. analist programator
Popa Ioan**Corectura:** Prof. Nandrea Maria

© Autorii, conform legislației în vigoare, răspund în fața legii, în ceea ce privește plagiatul sau orice altă formă de atingere a dreptului de autor.

SUMAR

Erasmus+ un catalizator important pentru colaborări internaționale la Colegiul național „Lucian Blaga” Sebeș - Prof. Mucenicu Claudia Adina	2
Strategii de marketing în bibliotecă – Bibl. Cutean Irina	4
Participarea la cursul de formare Erasmus+ tablets and smartphones: using mobile devices as educational tools din Budapesta – Prof. Huștiuc Nicoletta	5
„Deutsch ist ...klasse” la Colegiul Național „Lucian Blaga” Sebeș – Prof. Mucenicu Claudia Adina	8
„Innover avec les numeriques”- curs pentru profesorii de limba franceză din lumea întreagă – Prof. Todor Cornelia	11
Outdoor education – un nou mod de a preda și a învăța experiența Erasmus+ – Prof. Szilagyi – Tomoiu Mihaela	13
Rolul științelor auxiliare în predarea istoriei - Prof. Teompa Aviu Ștefan	15
Originea și evoluția cântecului „Alunelul” – Prof. dr. Albescu Nadia - Flaviana	17
Beneficiile învățării prin activități experiențiale în afara școlii – Prof. Enescu Luminița Ana	18
Rolul educației pentru mediu în formarea personalității umane – Prof. înv. preșcolar Gavrilă Ana-Maria	20
Implică-te ca voluntar! Crește starea de bine – Prof. înv. preșcolar Morar Cristina – Adriana	21
Învățarea prin descoperire – Prof. Vasilca Doina Carmen	23
Material informativ privind activitatea în laboratorul de chimie – Prof. Ursaleș Traian - Nicolae	24
Locuri și oameni în nuvelistica slaviciană – Prof. Țuculete Marinela	29

ERASMUS PLUS, UN CATALIZATOR IMPORTANT PENTRU COLABORĂRI INTERNAȚIONALE LA COLEGIUL NAȚIONAL „LUCIAN BLAGA” SEBEȘ

Prof. Mucenicu Claudia Adina, Colegiul Național „Lucian Blaga” Sebeș

În perioada 25 aprilie - 1 mai 2024, am avut șansa de a participa la un seminar interesant prin programul Erasmus + în Algarve, Portugalia, țara care s-a afirmat ca un exemplu demn de urmat în promovarea politicilor antibullying și în formarea profesională a cadrelor didactice, punând accent nu doar pe conduita elevilor, ci și pe cea a profesorilor, în crearea unui mediu educațional pozitiv și sigur. Relația profesor- elev – părinte este bazată pe încrederea ce derivă din faptul că fiecare știe ce are de făcut.

Nu mai este un secret pentru nimeni, că Erasmus Plus este un program al Uniunii Europene care sprijină educația, formarea, tineretul și sportul în Europa. Prin intermediul acestuia, instituții educaționale din diferite țări colaborează pentru a dezvolta proiecte care vizează îmbunătățirea educației și formarea profesională a cadrelor didactice.

În cadrul acestui program, Portugalia a implementat proiecte inovatoare, care abordează fenomenul bullying-ului din școli. Aceste inițiative se concentrează pe dezvoltarea unor strategii eficiente pentru prevenirea și combaterea fenomenului, promovând totodată un climat educațional bazat pe incluziune și respect.

Printre activitățile desfășurate se numără ateliere de formare pentru profesori, campanii de conștientizare pentru elevi și părinți, precum și implementarea unor programe educaționale care învață copiii și adulții despre empatie, respect și gestionarea conflictelor.

Seminarul de teatru improvizat la care am luat parte, **Mach hier bloß kein Theater**, a fost organizat de o entitate din Germania, **europenseminars**, care s-a dovedit a fi extrem de serioasă și profesionistă. Oferta de activități a fost diversificată și vastă, programul foarte dens, de la 9 la 17 zilnic. Trainerul nostru, Stefan Haydeck este un actor de improvizatie (o formă de exprimare teatrală extrem de dificilă!) specializat și în teatrul pedagogic

Într-o eră în care diversitatea culturală și lingvistică sunt mai apreciate ca niciodată, teatrul improvizat se dovedește a fi un mijloc inovator de învățare și integrare culturală.

Programul dedicat profesorilor din Europa, desfășurat în Portugalia, pune accent pe dezvoltarea abilităților de improvizație în limba germană, oferind participanților o oportunitate rară de a îmbina creativitatea artistică cu învățarea lingvistică și cu sensibilizarea împotriva fenomenului de bullying, care ia din nefericire amploare.

Seminarul a inclus tehnici de comunicare eficientă, strategii de mediere a conflictelor și metode de creare a unui mediu de învățare pozitiv.

Noi, cursanții, am fost învățați nu doar să fim modele de comportament, ci și să promovăm valori adevărate, fiind puși deseori în situații neplăcute, incomode, dar care trebuiau rezolvate prin metode elegante, care să prevină o eventuală escaladare a conflictului.

De la colegii participanți la seminar am aflat că în sistemele lor de învățământ sunt implementate politici stricte, care le cer profesorilor să participe la sesiuni regulate de formare continuă pentru a rămâne la curent cu cele mai bune practici în domeniu.

Din punct de vedere lingvistic subliniez faptul că exersarea limbii germane într-un context ludic și interactiv m-a ajutat să-mi îmbogățesc vocabularul și să-mi perfecționez fluența în limba germană.

Improvizația necesită curaj și încredere în propriile abilități, aspecte esențiale pentru oricine dorește să își dezvolte abilități de comunicare.

Fiind pentru prima dată prezentă la un seminar de teatru am putut observa cum toți participanții au învățat să gândească rapid și să se adapteze la schimbări neașteptate, competențe valoroase atât în contextul artistic, cât și în viața de zi cu zi.

Evaluările realizate la finalul programului indică o creștere semnificativă a încrederii și a abilităților lingvistice ale participanților.

De asemenea, pot afirma cu tărie că participarea mea a fost o experiență pozitivă și plină de învățăminte, caracterizată prin dezvoltarea unor legături interumane puternice și o înțelegere mai profundă a diversității culturale într-un mediu dinamic și creativ.

Formările la care am luat parte prin programul Erasmus Plus au fost mereu de o mare ținută și au contribuit decisiv la conturarea profilului meu pedagogic.

STRATEGII DE MARKETING ÎN BIBLIOTECA

Bibliotecar Cutean Irina, Casa Corpului Didactic Alba

Marketingul în bibliotecă este esențial pentru a atrage noi utilizatori, a menține interesul publicului existent și a face cunoscute serviciile și resursele pe care această structură info documentară le oferă. Într-o eră digitală, unde informația și divertismentul sunt la un click distanță, bibliotecile trebuie să își promoveze activitățile și valoarea pentru a rămâne vizibile în comunitate. Prin strategii de marketing bine puse în aplicare, biblioteca se poate transforma în sufletul comunității (școală, localitate, mediu academic), un veritabil hub la cunoașterii și accesului la informație.

Înainte de a începe o campanie de marketing, este important să identifici cine sunt principalii utilizatori ai bibliotecii și ce nevoi au. Fie că vorbim de studenți, care caută resurse academice și spații liniștite de studiu, elevi (clasele primare, gimnaziu, liceu) care iau parte la activități de lectură, ateliere și evenimente educaționale sau tineri adulți, care doresc acces la Internet, cărți electronice sau evenimente culturale, este esențială personalizarea ofertei bibliotecii pentru fiecare segment.

O bibliotecă ar trebui să aibă o identitate vizuală, care să fie reflectată pe toate materialele de promovare (pliante, afișe, site web, blog, rețele sociale). Această identitate vizuală ar putea include: un logo distinctiv, o paletă de culori accesibilă, un stil de comunicare adaptat publicului țintă.

Având în vedere faptul că trăim într-o perioadă în care comunicarea prin intermediul rețelelor sociale este omniprezentă, bibliotecile pot folosi avantajele oferite de rețele sociale precum Facebook, Instagram sau TikTok, pentru a se adresa unui public cât mai larg. Câteva activități care ar putea fi promovate prin intermediul acestor canale de comunicare sunt:

- ✎ *Anunțuri de evenimente:* Lansări de carte, ateliere, expoziții, cluburi de lectură.
- ✎ *Recomandări de lectură:* Publicarea periodică a unor recomandări de cărți sau resurse interesante.
- ✎ *Concursuri și provocări literare:* provocări de citit sau concursuri de recenzii de carte.
- ✎ *Storytelling:* Postarea de povești ale utilizatorilor despre cum le-a schimbat biblioteca viața poate motiva alte persoane să devină membri activi

Un mod util de a atrage publicul către bibliotecă îl reprezintă e organizarea de evenimente. Crearea unor cluburi de lectură, derularea unor ateliere de scriere creativă (storytelling sau ilustrație), organizarea unor conferințe sau lansări de carte ale unor autori celebri, sunt doar câteva modalități de a determina publicul să vină la bibliotecă și să îi cunoască și recunoască importanța. Promovarea acestor evenimente se poate face atât online (pe rețele sociale, site-ul bibliotecii) cât și offline (prin afișe și pliante distribuite în locuri cheie).

Un site web bine structurat sau un blog este esențial pentru o bibliotecă modernă. Acesta ar trebui să includă: *catalogul online* al cărților și resurselor disponibile, *evenimentele viitoare* și modul în care oamenii se pot înscrie, *posibilitatea de a rezerva cărți* online sau de a accesa cărți electronice dar și *secțiuni pentru recenzii și recomandări de cărți* sau resurse de învățare.

Strategiile enumerate mai sus pot fi aplicate cu succes unei biblioteci școlare. Este absolut necesară identificarea celor mai bune modalități de aducere a copiilor în bibliotecă. Biblioteca școlară trebuie să se transforme dintr-un depozit de cărți a cărei principală arie de activitate este împrumutul de carte, într-un spațiu cultural, deschis noului în care tehnologia se își aduce aportul la deschiderea porților cunoașterii.

Pentru elevii din zilele noastre biblioteca trebuie să devină un reper, un loc în care își perfectează abilitățile de găsim și interpretare a informației. Bibliotecile sunt structuri care contribuie la dezvoltarea competenței „a învăța să înveți”, atâta timp cât au strategii de marketing și comunicare puse în aplicare. Prin cunoașterea publicului și a nevoilor acestuia de cunoaștere, prin vizibilitate în mediul online și prin organizarea unor activități creative și antrenante, bibliotecile pot deveni cu ușurință centre de interes ale comunității pe care o deservesc.

Bibliografie

1. ENACHE, Ionel. *Economia structurilor infodocumentare*. București: Editura Universității, 2011
2. PANAIT, Antonina. *Cartea în Centrul de Documentare și Informare*. Alba Iulia, 2009
3. PÂNIȘOARĂ, Ion Ovidiu. *Comunicarea eficientă*. Iași: Editura Polirom, 2008
4. TREVISANI, Daniele. *Psihologia marketingului și a comunicării*. București: Editura Irecson, 2007

PARTICIPAREA LA CURSUL DE FORMARE ERASMUS+ TABLETS AND SMARTPHONES: USING MOBILE DEVICES AS EDUCATIONAL TOOLS DIN BUDAPESTA

Prof. Huștiuc Nicoletta, Școala Gimnazială Nr. 3 Cugir

În perioada 11-18 august 2024, am avut privilegiul de a participa la un curs de formare Erasmus+ în orașul plin de viață Budapesta, Ungaria. Organizată de **Europass Teacher Academy**, această formare, intitulată „**Tablete și Smartphone-uri: Utilizarea Dispozitivelor Mobile ca Instrumente Educaționale**” a oferit o aprofundare în integrarea tehnologiei în practici educaționale. Această experiență a fost deosebită, marcând primul an de acreditare Erasmus pentru Școala Gimnazială Nr. 3 Cugir.

Programul Erasmus+ este renumit pentru promovarea schimburilor educaționale și a dezvoltării profesionale în întreaga Europă. Participarea mea la acest curs nu a fost doar o realizare personală, ci și o dovadă a angajamentului școlii noastre față de îmbunătățirea continuă și colaborarea internațională.

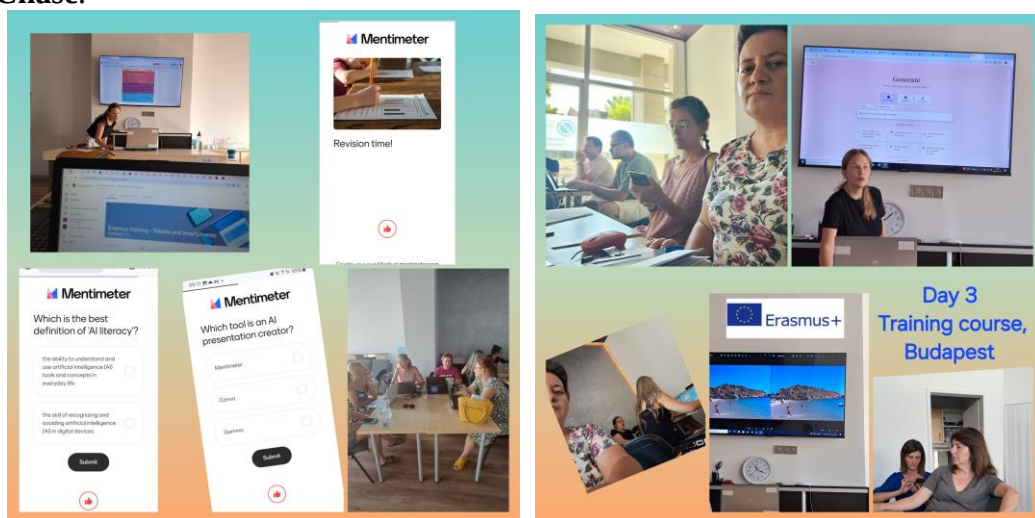
Ziua 1: Introducere în Instrumentele Digitale

Cursul a început cu un joc interactiv, „Bingo Uman,” care a stabilit tonul pentru învățarea colaborativă. Am realizat o analiză a nevoilor, discutând despre experiența noastră în predare și utilizarea tehnologiei în clasă. Ziua a continuat cu o introducere în Google Classroom, unde am explorat diverse funcții ale acestui sistem de gestionare a învățării (LMS) și am exersat utilizarea Documentelor Google. De asemenea, am fost introduși în Quizizz printr-un test care ne-a provocat convingerile despre tehnologia în educație, iar ziua s-a încheiat cu încercarea platformei Padlet—un instrument versatil pentru crearea de panouri interactive.

Ziua 2: Activități Online și Integrarea AI

A doua zi s-a concentrat pe activități online și chestionare. Am explorat **LearningApps** și **Wordwall** pentru a crea activități interactive pentru clasă. O parte deosebit de interesantă a fost compararea diferitelor instrumente AI—**ChatGPT**, **Google Gemini**, **Microsoft Copilot**, **Claude** și **Perplexity**—pentru a genera conținut educațional. De asemenea, am participat la un chestionar cultural despre Ungaria, creat cu **Quizizz**, și am jucat un joc de vânătoare de comori cu **GooseChase**.

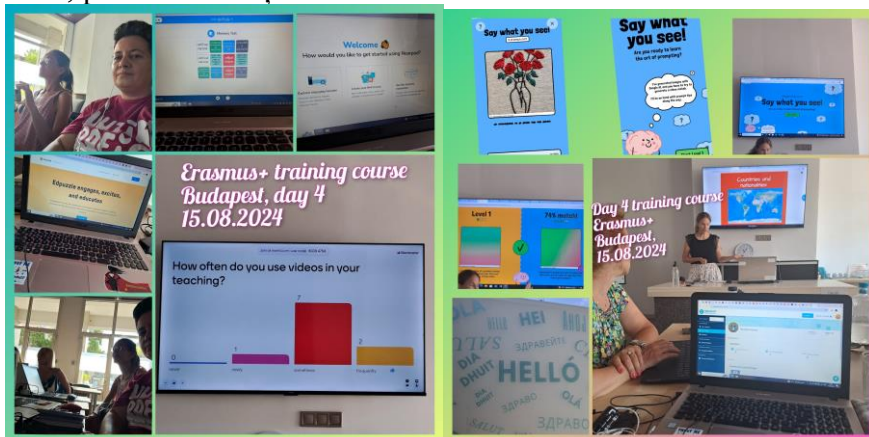

Ziua 3: Îmbunătățirea Prezentărilor cu Tehnologie

În cea de-a treia zi, atenția s-a mutat pe prezentări și imagini. Am explorat instrumente de prezentare interactive, precum **Mentimeter**, și platforme de design, precum **Canva**. Introducerea instrumentelor AI, precum **Gamma** pentru crearea de prezentări și **Adobe Firefly** pentru generarea de imagini, a deschis noi posibilități pentru a capta atenția elevilor prin elemente vizuale.

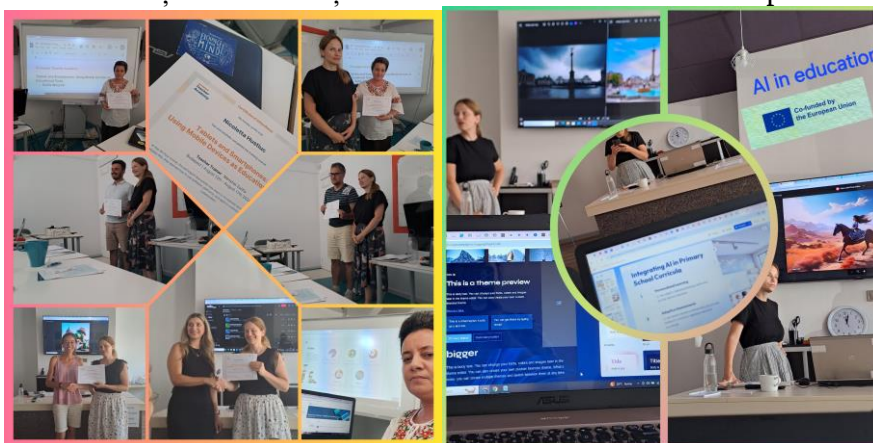
Ziua 4: Videoclipuri Interactive și Alfabetizare AI

Cea de-a patra zi a fost dedicată creării de videoclipuri interactive folosind **Nearpod** și dezvoltării alfabetizării AI. Am participat la activități precum jocul "Ghicește Promptul," care ne-a perfecționat abilitățile în scrierea prompturilor eficiente pentru AI. Am testat, de asemenea, diferite instrumente AI pentru a genera conținut relevant pentru disciplinele noastre și am explorat generatoare audio AI, precum **Udio** și **Suno**.

Ziua 5: Gamificare și Integrarea Avansată a AI

Ultima zi a cursului s-a concentrat pe gamificare și utilizarea avansată a AI în educație. Am jucat un joc de evadare de revizuire creat în **Genially**, am explorat conceptul de gamificare în educație și am brainstormat utilizări ale conținutului generat de AI în clasă. Ziua s-a încheiat cu o despărțire pe **Padlet**, sesiuni de feedback și distribuirea certificatelor, urmând ziua culturală, ziua 6, în care am explorat frumusețile culturale și turistice ale acestei minunate capitale.

Reflecții și Aplicații Viitoare

Acest curs de formare a fost special deoarece a celebrat primul an de acreditare Erasmus pentru **Școala Gimnazială Nr. 3 Cugir**. Obținerea acestei acreditări a deschis noi oportunități pentru instituția noastră, permițându-ne să participăm la programe internaționale și oferindu-ne posibilitatea de a crește și învăța la nivel global.

Privind în perspectivă, cunoștințele și experiențele dobândite în cadrul acestui curs vor fi împărtășite cu colegii mei de la **Școala Gimnazială Nr. 3 Cugir**. Suntem dedicați aplicării acestor noi strategii și idei în sălile noastre de clasă, contribuind astfel la îmbunătățirea experienței educaționale pentru elevii noștri. Mai mult, acesta este doar începutul călătoriei noastre cu Erasmus+. Suntem nerăbdători să explorăm mai multe oportunități, să construim noi parteneriate și să continuăm misiunea noastră de a oferi o educație de înaltă calitate care depășește granițele.

În concluzie, participarea mea la cursul de formare Erasmus+ din Budapesta a fost o experiență recompensatoare, atât din punct de vedere profesional, cât și personal. Aceasta a subliniat importanța învățării continue și valoarea colaborării internaționale în educație. Sunt mândră că am reprezentat **Școala Gimnazială Nr. 3 Cugir** în această inițiativă semnificativă și aștept cu nerăbdare impactul pozitiv pe care îl va avea asupra comunității noastre școlare.

„DEUTSCH IST...KLASSE” LA COLEGIUL NAȚIONAL „LUCIAN BLAGA” SEBEȘ

Prof. Mucenicu Claudia Adina, Prof. Suciuc Roxana Anamaria

Colegiul Național „Lucian Blaga” Sebeș este o școală Pasch (Partnerschule der Zukunft), ceea ce înseamnă că face parte din familia școlilor partenere ale statului german, care beneficiază de un sprijin deosebit în promovarea limbii lui Schiller.

Toate demersurile se derulează cu sprijinul nemijlocit al Institutului Goethe din București. Drept urmare, școala noastră nu numai că oferă condiții bune de studiu, ci și confirmă prin rezultatele obținute la concursurile de profil, examenele Fit (nivel A1-B1), de bacalaureat sau olimpiadele la nivel județean și național implicarea deosebită a elevilor și a celor patru profesoare titulare: prof. Daniela Elekes, prof. Mucenicu Adina, prof. Mucsi Andreea și prof. Suciuc Roxana.

Pe parcursul anilor școlari, catedra de germană a demonstrat că prin muncă, seriozitate și disciplină chiar și o limbă dificilă poate sta la baza succesului unui elev motivat și implicat. Parteneriatul a trecut proba timpului, acesta existând cu succes de mai bine de 10 ani.

Elevii noștri se regăsesc în firme de renume, fac studii în țări vorbitoare de germană, sau profesează cu succes având acest atu.

Parteneriatul amintit obligă atât doamnele profesoare de germană, cât și pe elevi la un efort continuu. De remarcat este însă și modul în care se desfășoară învățarea: prin metode moderne, interactive, prin joc sau cu ajutorul unor aplicații, care facilitează procesul de dobândire a cunoștințelor.

Aceste moduri de lucru sunt foarte bine stăpânite de doamnele profesoare și sunt apreciate de către elevi, dat fiind faptul că atât cadrele didactice, cât și cursanții beneficiază de formări continue, de ateliere de lucru, stagii de pregătire în format fizic sau online, schimburi de experiență, tabere în limba germană, atât în România, cât și în Germania.

La limba germană, noi, profesorele de la CNLB, am înțeles că perfecționarea continuă este o obligație morală, iar numărul mare de certificate atestă acest lucru. Dar cei mai buni ambasadori ai noștri nu sunt hârtiile, ci oamenii pe care i-am format și pregătit, pe care i-am încurajat și în care am investit toată priceperea și pasiunea noastră.

Limba germană nu este la CNLB o materie de examen, care să te oblighe să o înveți, nu este nici comodă sau „frumoasă”, așadar fără dăruire și efort de ambele părți, ar fi rămas doar o materie din orar...

Toate acțiunile noastre presupun și un volum de muncă foarte mare, implicare, deplasări în centre de perfecționare, la simpozioane sau conferințe naționale și internaționale cu susținere de lucrări, parcurgerea numărului de ore necesar obținerii creditelor sau certificatelor.

Doamnele profesoare petrec săptămâni întregi la stagii în timpul unui an școlar, unde deprind secretul transmiterii de cunoștințe prin modalități cât mai apropiate de nivelul de înțelegere al elevului și de tendințele în materie la nivel european.

Munca cu adolescenții este atât frumoasă cât și istovitoare, dar atunci când aceștia sunt mulțumiți de realizările lor, satisfacția dascălilor este pe măsură.

În luna aprilie a anului școlar 2023-2024 a avut loc la **Târgoviște faza națională a olimpiadei de limba germană**, unde colegiul nostru a fost reprezentat cu succes de doi elevi, obținând premii și o selecție la participarea la lotul național lărgit în vederea selecției pentru etapa internațională.

Înainte de startul vacanței de vară la CNLB Sebeș au avut loc, ca în fiecare an din ultimii 10, examenele de competențe lingvistice **Fit in Deutsch** (nivel A1-B1), la care au participat cu succes aproximativ 40 de elevi pregătiți de doamnele profesoare de limba germană.

În vacanța de vară a anului școlar 2023-2024, doi elevi ai CNLB au participat la o **tabără internațională** de 3 săptămâni în Goslar, Germania, unde au obținut și certificatul lingvistic internațional Goethe Zertifikat B2/C1, în urma susținerii examenului.

Bursele în valoare de 8000 de euro au fost acordate de către Goethe-Institut București în urma unei proceduri standard de selecție.

De asemenea, elevii noștri au participat la Șumuleu-Ciuc la o **altă tabără internațională** de limba germană, finanțată tot din bugetul Institutului Goethe, manifestare ce a adus aproape tineri din 6 țări, care au făcut un remarcabil schimb intercultural, colaborând intens și dovedind că educația, cultura, toleranța sunt inelele care înnobilează parcursul educațional al fiecărui tânăr cetățean european.

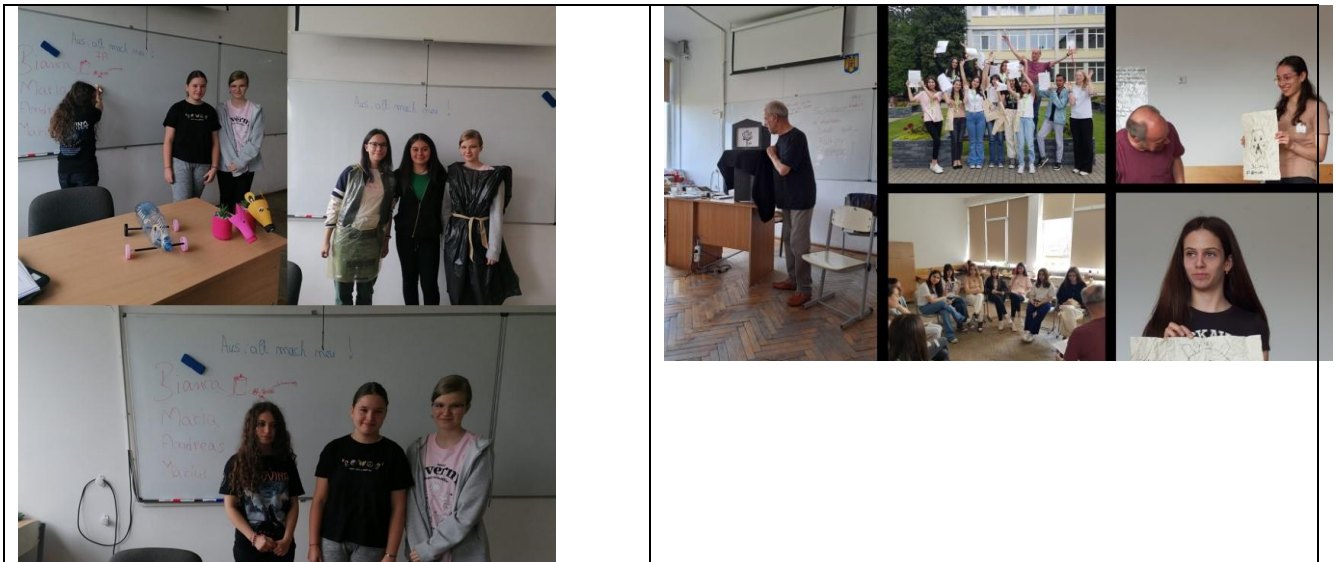
Tematica a fost una deosebit de interesantă, pornind de la momentul închiderii școlilor în întreaga lume din cauza pandemiei de SARSCOV2, urmărind apoi din acel moment evoluția adolescenților pe parcursul mai multor ani din Asia până în Europa, într-un spațiu pe cât de familiar, pe atât de neobișnuit, camera proprie.

Proiectul se numește sugestiv **In my room** și se va finaliza la sfârșitul anului 2024, după ce au fost parcurse mai multe etape, cu o expoziție emoționantă de fotografii, la București.

Pe parcursul anului școlar la CNLB s-au desfășurat ateliere de teatru, vânătoare de comori, realizarea unor decorațiuni de Paști, iar în Săptămâna Verde, cu sprijinul unor voluntari din Germania s-au derulat ateliere de creație pe tematici actuale, ca de exemplu protecția mediului sau sustenabilitate.

Este imposibil de inventariat munca depusă la CNLB pentru ca rezultatele obținute să fie atât de consistente, de aceea vom lăsa și câteva imagini grăitoare în sprijinul celor redactate.

„INNOVER AVEC LES NUMÉRIQUES” – CURS PENTRU PROFESORII DE LIMBA FRANCEZĂ DIN LUMEA ÎNTREAGĂ

Prof. Todor Cornelia, Colegiul Național „Lucian Blaga” Sebeș

În perioada 8-18 iulie 2024 am avut privilegiul de a participa la cursul de formare intitulat „Innover avec les numériques”, organizat de Centrul de Lingvistică Aplicată din Besançon, Franța, în cadrul Universității Pedagogice de Vară. Prestigioasa instituție de învățământ din Franța propune anual, în trei sesiuni de vară și una de iarnă, cursuri de formare de 50 de ore pentru profesorii de limba franceză din lumea întreagă.

Cursul la care am participat s-a concentrat pe integrarea tehnologiei în procesul educațional și a fost structurat în trei module principale, fiecare acoperind aspecte esențiale pentru inovarea, cu ajutorul instrumentelor digitale, în educație. La acestea s-au adăugat un modul la alegere și mai multe ateliere.

Modulul 1: Integrarea IA în învățarea limbii franceze.

Primul modul a oferit o introducere amplă în domeniul inteligenței artificiale și a diferitelor instrumente digitale care au dezvoltat secțiuni ce folosesc inteligența artificială pentru a sprijini activitatea profesorilor de limba franceză. Accentul s-a pus pe platformele educaționale interactive, aplicațiile mobile și software-urile colaborative. Am explorat cum aceste tehnologii pot transforma sala de clasă, facilitând învățarea activă și personalizată. Am accesat ChatGPT, Gemini, Perplexity, Microsoft Copilot, Magic School, cedille.ai, Anylearn AI, HeyGen, MOOVLY, etc.

Modulul 2: Introducerea jocului în activitatea didactică.

În cel de-al doilea modul ne-am familiarizat cu jocuri didactice care folosesc exclusiv instrumente și platforme digitale sau cu jocuri clasice care au dezvoltat aplicații digitale (jocul DOBBLE). La acest modul s-a lucrat cu

BookCreator AI, LE MICROMONDE, Quizwizzard AI. Am accesat și explorat parțial LA DIGITALE, o platformă educațională asemănătoare platformei Learning Apps, dar mult mai complexă decât aceasta.

Modulul 3: Instrumente numerice în sprijinul formării profesionale.

Ultimul modul s-a concentrat pe utilizarea tehnologiilor digitale pentru a facilita gestionarea clasei și colaborarea la distanță. Am fost introduși în diverse platforme de învățare online, care permit profesorilor să coordoneze activități de grup, să organizeze sarcini și să monitorizeze progresul elevilor. Acest modul a pus accent și pe competențele de colaborare online, evidențiind modul în care profesorii și elevii pot interacționa în spații virtuale, creând un mediu de învățare flexibil și accesibil. Am învățat să dezvoltăm materiale educaționale adaptate nevoilor elevilor din secolul XXI, materiale utilizabile atât în prezență, cât și online. Am lucrat cu diverse aplicații și platforme pentru a crea resurse interactive, precum chestionare online, hărți mentale și exerciții audio-video, videoconferințe (Jitsi sau BigBlueButton. Noi am experimentat Jitsi, o colecție de aplicații gratuite și open-source pentru voce, conferințe video și mesagerie instantanee care permite utilizarea fără restricții în ceea ce privește numărul de persoane sau durata videoconferinței).

Toate instrumentele utilizate au și o componentă gratuită, pe care am folosit-o eficient, după crearea unui cont gratuit sau chiar fără creare de cont.

Modulul la alegere pentru care am optat a fost „Motivarea adolescenților”. După o parte teoretică despre modul de funcționare a creierului adolescenților, am învățat cum să creștem motivația adolescenților prin cântec, film, publicitate și prin diverse activități ludice.

Aceste patru module au fost completate cu ateliere, al căror sumar a fost distribuit în prima zi de curs. Fiecare cursant s-a înscris la ateliere în funcție de preferințe, totalizând 10 ore. Am ales ateliere precum Brânzeturile tradiționale în Franța, Învățarea limbii franceze cu ajutorul TV5 Monde, Mediateca și resursele ei, Forumul editurilor franceze, Resurse pentru animarea unui curs.

Total e fost extrem de dinamic, iar cantitatea de informații, foarte mare. În privința cursanților, estimez că au fost între o sută și două sute, din lumea întreagă. Am fost colegă cu profesori de limba franceză din Franța, Spania, Italia, China, Camerun, Cambodgia, Venezuela, Maroc, etc. Modulele principale au fost susținute de profesori ai Universității Franche-Comté, iar atelierele de formatori, profesori alți specialiști.

În concluzie, acest curs de formare a fost o oportunitate valoroasă de a învăța cum să integrez tehnologiile digitale în practici educaționale inovatoare, adaptate provocărilor și nevoilor din educația contemporană. Cunoștințele și abilitățile dobândite vor contribui semnificativ la îmbunătățirea procesului meu de predare, facilitând o abordare pedagogică modernă și interactivă.

Cursul a fost finanțat de Uniunea Europeană. Punctele de vedere și opiniile exprimate aparțin, însă, exclusiv autoarei și nu reflectă neapărat punctele de vedere și opiniile Uniunii Europene sau ale ANPCDEFP. Nici Uniunea Europeană și nici ANPCDEFP nu pot fi considerate răspunzătoare pentru acestea.

OUTDOOR EDUCATION – UN NOU MOD DE A PREDĂ ȘI A ÎNVĂȚA EXPERIENȚA ERASMUS +

Prof. Szilagy-Tomoiu Mihaela, Școala Gimnazială Nr. 3 Cugir

Educați outdoor, reprezintă o formă de educație experiențială prin care se pot dezvolta competențele transversale atât de mult discutate în sistemele educaționale moderne și prevăzute în politicile educaționale contemporane de pretutindeni din lume. Educația outdoor se regăsește sub forma educației nonformale, datorită specificului său activ-participativ, a spațiului în care se desfășoară, a metodelor și mijloacelor pe care le implică, a formelor de organizare și a experiențelor reale pe care le oferă indivizilor implicați în acest parcurs. Cu toate acestea, educația outdoor este interdependentă cu educația formală, întrucât ambele vizează realizarea finalităților educației. Astfel, se poate vorbi despre o completare a celor două prin specificul individual al fiecărei forme de educație. O astfel de abordare contribuie semnificativ la creșterea motivației pentru învățare și la ameliorarea relațiilor dintre cadre didactice și elevi, dintre elevi și mediul înconjurător și ajută la dezvoltare, autocunoaștere și autoperfecționare.

Participarea la cursul de formare *OUTDOOR EDUCATION – A NEW WAY OF TEACHING AND LEARNING, desfășurat în Bologna, Italia*, mi-a deschis noi perspective privind planificarea, organizarea și desfășurarea activităților de învățare și educaționale în afara spațiului școlii. Mobilitatea s-a realizat prin programul Erasmus +, *Proiect de mobilitate școlară „ICAR – Innovation and Creativity Arise Results”* (Nr. 2023-1-RO01-KA121-SCH-000130561).

În cadrul cursului am descoperit aplicația *Action Bound* ce poate fi accesată de pe tabletă sau smartphone. Utilizarea acestei aplicații presupune îmbinarea cu succes a tehnologiei și activităților de învățare în aer liber. Profesorul creează o serie de sarcini de lucru, pe care elevii trebuie să le rezolve etapizat, pentru a încheia cu succes misiunea. Elevul este pus astfel în situația de a explora, de a se orienta într-un spațiu nou, de a analiza situații problematice, de a găsi soluții, de a colabora cu ceilalți coechipieri. Fiecare misiune îndeplinită, permite accesarea nivelului următor. Sunt vizate astfel cunoștințe, abilități, deprinderi, competențe pe care elevul le deține. Poate fi utilizată în cadrul unor ieșiri în natură sau spații urbane, excursii, vizite tematice. Ajută elevii să rămână mai conectați, implicați, bucurându-se totodată de o experiență nouă. Le dezvoltă atenția spre detalii și capacitatea de a corela cunoștințele dobândite cu realitatea. Această aplicație presupune text, imagini, misiuni, sarcini de îndeplinit, identificarea unui loc, scanarea unui cod QR. Performanțele tuturor echipelor sunt disponibile în pagina de rezultate, contorizând răspunsurile corecte/greșite, timpul alocat rezolvării sarcinilor de lucru, punctele înregistrate.

Activitățile de învățare și educaționale desfășurate în afara spațiului școlii presupun o pregătire prealabilă riguroasă. Pregătirea activității începe în sala de clasă. Elevii vor fi informați cu privire la activitatea ce urmează a se desfășura și spațiul de desfășurare. Li se va prezenta tematica activității, obiectivele urmărite și vor fi stabilite sarcinile ce le revin. Vor fi stabilite resursele de timp, echipamentul necesar, responsabilitățile ce le revin în cadrul grupului. Profesorul va explora spațiul de desfășurare a activității înaintea organizării deplasării, pentru a se familiariza cu zona și pentru a se asigura că elevii nu sunt expuși la pericole.

Desfășurarea unei activități în aer liber presupune o pregătire prealabilă. Înainte de a planifica, organiza o activitate trebuie să căutăm răspunsuri la întrebările:

Cine? – Cine sunt participanții/beneficiarii?

De ce? – Care este scopul activității/lecției?

Când? - Când există disponibilitate pentru organizarea activității?

Unde? – Unde se va desfășura activitatea?

Pentru ce? – Care sunt obiectivele activității? Ce preconizăm să schimbăm?

Ce? – Ce vor învăța elevii?

Cum? – Cum vor învăța? În ce activități îi vom implica? Cum se realizează evaluarea?

Explorarea mediului - activitate de învățare în aer liber

Denumirea activității: Prietenii naturii

Grup țintă: elevii clasei I A

Locul desfășurării activității: zona verde din împrejurimile orașului

Scopul activității: implicarea elevilor în activități de explorare a mediului înconjurător;

Obiective:

- să identifice plante despre care au învățat la școală, în mediul lor natural;
- să denumească animale sălbatice care au ca mediu de viață zona vizitată;
- să utilizeze materialele din natură pentru a crea obiecte, lucrări decorative;
- să rezolve sarcinile prevăzute în fișă, folosindu-se de cunoștințele, competențele, abilitățile dobândite în cadrul disciplinelor școlare;
- să întreprindă acțiuni de protejare a mediului înconjurător.

Resurse:

- a. Materiale: echipament specific drumeției, fișe cuprinzând sarcinile de lucru, materiale din natură;
- b. Temporale: 2 ore
- c. Umane: cadre didactice, elevi

Forme de organizare a activității: grupe

Desfășurarea activității:

Fiecare grupă va primi câte o fișă cu zece sarcini de lucru. Pentru fiecare misiune îndeplinită, va primi câte 10 puncte.

Sarcini/misiuni:

1. Creați un obiect decorativ, utilizând elemente din natură, fără a dăuna mediului înconjurător (pălărie, cravată, coroniță, colier et.);
2. Realizați un cuib pentru o pasăre, utilizând materiale din natură;
3. Notați denumirile a 10 plante pe care le-ai recunoscut;
4. Numiți trei animale/păsări care au ca mediu de viață zona în care te afli;
5. Fotografați, cu ajutorul tabletei, 10 insecte pe care le-ați observat;
6. Reproduceți sunetele a cinci animale/păsări sălbatice care trăiesc la noi în țară;
7. Notați trei acțiuni de protejare a acestei zone, ce pot fi realizate de copii;
8. Cântați împreună un cântec despre natură, animale, plante sau anotimpuri;
9. Notează cinci caracteristici ale anotimpului în care suntem, pe care le-ai observat în natură;
10. Atribuiți numele unui animal, cu care vă identificați, echipei voastre. Oferiți cât mai multe informații despre animalul ales. Motivați alegerea făcută!

Evaluare: La încheierea activității, fiecare echipă va prezenta modul în care a îndeplinit misiunile.

Pe lângă valențele formative și educative, experiența de învățarea outdoor este cel puțin distractivă, antrenantă, stârnește curiozitatea și dă în general o stare de bine. Lucrând în echipă, elevul învață să colaboreze, să comunice, dezvoltându-și totodată abilitățile de leadership.

Elevul se implică cu entuziasm în activitățile organizate în aer liber. El este prezent în activitate, nu este doar un spectator al activității. Învăță de la ceilalți, dar și contribuie la procesul de învățare a celorlalți.

Mobilitatea Erasmus oferă oportunitatea de a participa la programe de formare care să contribuie la dezvoltarea personală și profesională, asigurând evoluția în carieră, succesul în activitatea didactică, prin dobândirea de noi competențe, abilități. Această experiență a însemnat descoperirea unor noi perspective, abilități, oportunități, mentalități. Cunoștințele pe care le-am dobândit, abilitățile pe care mi le-am îmbunătățit, experiența acumulată prin participarea la cursul de formare *OUTDOOR EDUCATION – A NEW WAY OF TEACHING AND LEARNING*, din cadrul mobilității din Bologna, Italia, constituie un sprijin real în activitatea mea didactică.

Sursa: Erasmus Training Courses- Outdoor education: a new way of teaching and learning,

<https://www.erasmustrainingcourses.com/outdoor-education.html>

ROLUL ȘTIINȚELOR AUXILIARE ÎN PREDAREA ISTORIEI

Profesor Teompa Aviu Ștefan, Liceul Tehnologic „Dorin Pavel” Alba Iulia

Istoria este o știință unitară, cu conținutul și metodele proprii, datorită diversității și multitudinii de izvoare și fenomene istorice, din diverse domenii și întinderi pe perioade destul de mari și arii diferite, pentru reconstituirea faptelor istorice, istoria trebuie să apeleze la ajutorul altor discipline sau științe, care, integrate în procesul de cercetare și cunoaștere umană, dau istoriei și atributul de știință multidisciplinară.

În istoriografia românească, acestor discipline ajutoare li se spunea științe auxiliare ale istoriei. Ele erau împărțite în două grupe: majore și minore.

Minimalizându-se importanța științelor de-sine-stătătoare, cum sunt geografia, filosofia și altele, și fără a se observa relația de interdisciplinaritate, care se poate stabili între ele și istorie, acestea erau considerate științe auxiliare, majore, ale istoriei. Celelalte discipline istorice, precum: istoriografia, arhivistica, arheologia, paleografia, diplomatica, numismatica și altele erau trecute în rândul științelor auxiliare minore.

Dar, din clasificarea acestora, s-a creat și situația paradoxală și ambiguă, potrivit căreia istoria era considerată numai ca disciplină, iar disciplinele care o „ajutau” erau ridicate la rang de științe. Conceptul de știință multidisciplinară atribuit istoriei nu este incompatibil cu conceptul de știință unitară, iar diversificarea istoriei în mai multe discipline sau științe nu face altceva decât să-i crească valoarea ei atât formativă, cât și educativă.

În cercetarea istorică, specialistul se pregătește într-un anumit sector, relativ îngust, în care, fără îndoială, nu este nevoie să fie în același timp și arheolog, paleograf sau numismat. Însă, această specializare îngustă nu-l scutește pe istoric să-și însușească metodele de cercetare și a celorlalte discipline istorice și de graniță, deoarece astăzi, mai mult ca oricând, se impune cercetarea și studiarea interdisciplinară. „Interdisciplinaritatea nu se predă, nici nu se învață. Ea este, în esență, o atitudine a spiritului uman”. Într-adevăr, această atitudine îi dă posibilitate istoricului să nu trateze izolat, metafizic, anumite fapte ale procesului istoric, ci să le privească în ansamblu, în relații și corelări integrative.

Profesorului de la catedră i se pot cere explicații, de către elevi, în legătură cu o monedă descoperită de ei, descifrarea unui document sau a unei cărți rare, în slove chirilice, sau să dea o lămurire filologică și istorică a unui nume de sat, oraș sau apă, cunoscute de elevi din povestirile bătrânilor sau din cunoștințe proprii.

În excursii, profesorul de istorie trebuie să dovedească, de asemenea, cunoștințe de arheologie, epigrafie sau paleografie, deoarece sunt vizitate monumente istorice, muzee, mănăstiri, care posedă mărturii scrise sau nescrise ale istoriei poporului nostru. El trebuie să cunoască datele furnizate de cronologie și, în special, calcularea datelor după cronologia bizantină, care s-a folosit în cancelaria domnească din Țările Române și să știe, de pildă, când se scade 5508 sau 5509 din anul de la facerea lumii, care este dat în documente sau pisanile de la biserică sau diferența de zile dintre cele două stiluri, zece zile în sec. XVII, unsprezece zile în sec. XVIII, 12 zile în sec. XIX și 13 zile în sec. XX. De asemenea, din domeniul epigrafiei latine să cunoască măcar unele elemente, ca prescurtarea D.M. (zeilor mani) din invocația unor inscripții și, în mod obligatoriu, numerotarea romană, care se mai întâlnește și astăzi pe frontispiciul unor instituții. Cunoștințe sumare de epigrafie slavă și română cu slove chirilice se impun să le aibă profesorul, pentru a putea descifra o inscripție tombală sau pisanie bisericească.

Corelarea istoriei cu ramura „cea mai tânără” a arheologiei, arheologia medievală și folosirea și interpretarea datelor și realităților demografice – deci și corelare cu disciplinele de frontieră – de pe teritoriul Transilvaniei, referitoare la secolele VIII-X, confirmă cele relatate de Anonymus în „Gesta Hungarorum”, în sensul existenței populației autohtone sedentare, cu caractere etnice distincte. Această confirmare e cu atât mai valoroasă, deoarece în unele lucrări ale istoricilor maghiari se contestă autenticitatea surselor furnizate de cronicarul respectiv, reluându-se, din nou, teza neștiințifică și tendențioasă a „ținutului pustiu”.

Concentrarea a peste 20 de așezări, cu centre fortificate la Biharea, Zalău, în zona voievodatului lui Menumorut, identificarea a peste 40 de așezări în centrul Transilvaniei, acolo unde se va forma voievodatul Transilvaniei, condus de Gyula (probabil cu numele adevărat de Iulius), în secolele VIII-X, înainte de pătrunderea ungarilor, denotă existența unei populații stabile, sedentare, încă din secolele anterioare.

În ceea ce privește paleografia, dacă citirea textelor din latină medievală sau neogreacă este mai dificilă, cele scrise în limba română cu caractere chirilice sunt obligatorii de cunoscut.

Profesorul de istorie trebuie să aibă sumare cunoștințe de diplomatică, în așa fel încât să distingă un hrisov de act obișnuit și să explice, în mod științific, anumite prescurtări și atribuții ale domnului din titlurile purtate. Astfel, puțini profesori cunosc și explică influența bizantină, care se găsește în particula Io din titulatura domnilor noștri și care are o semnificație religioasă, provenită din Ioan, nume teofor, ce înseamnă bunătatea domnului milostiv, așa cum Bogdan înseamnă dăruit de Dumnezeu.

De asemenea, profesorul trebuie să explice elevilor de ce domnitorii noștri se intitulau: mare voievod, domn și gospodar (aceste titluri nefiind sinonime, dar toate ducând la sublinierea suveranității de stat), precum și denumirea Țării Românești de Ungro-vlahia.

Profesorul de istorie trebuie să aibă minime cunoștințe de sigilografie (studiul sigiliilor), heraldică (studiul stemelor și blazoanelor), numismatică (studiul monedelor), medalistica (studiul medaliilor), miniaturistica (studiul miniaturilor de pe texte și cărți) și genealogie (studierea spițelor de neam).

Din punct de vedere metodologic, corelarea intradisciplinară între istorie și disciplinele auxiliare se poate realiza la lecția introductivă de istoria patriei, când se tratează probleme legate de pământul românesc, pe care s-a dezvoltat poporul, problema periodizării istoriei, dar, în special, atunci când se predau aspecte din organizarea social-economică, administrativă și culturală, în anumite epoci și, mai ales, când se prezintă evoluția instituțiilor.

De asemenea, o bună corelare se realizează și atunci când se intuiesc și se comentează stemele țărilor, monedele și orice alt material care ține de studiul disciplinelor auxiliare. Așa, de pildă, o foarte reușită corelare intradisciplinară între istorie și heraldică se poate realiza atunci când, la lecția despre Mihai Viteazul, se proiectează stema Țărilor Române unite. După cum se știe, sigiliul lui Mihai Viteazul, aplicat pe un document din 27 iulie 1600, are – în reprezentare – și elemente ale stemei Moldovei (capul de bour), ale stemei Țării Românești (acvila cu cruce în cioc) și ale stemei Transilvaniei (doi lei). În secolele XVII-XVIII, domnitorii din Țara Românească și Moldova au folosit, frecvent, sigiliile cu stemă unită. În felul acesta, sigiliile cu stemă unită au căpătat și un sens politic, fiind o recunoaștere a comunității de origine, obiceiuri și limbă.

La o privire superficială, din afara lumii istoricilor, denumirea de Științe auxiliare ar putea crea o impresie falsă, de minimalizare a rolului lor și al specialiștilor din domeniile de cercetare respective. Dar, prin aportul lor, prin valorificarea potențialului, întregesc istoria și oferă un fundament esențial în conturarea istoriei ca și știință dar și disciplină de învățământ.

Bibliografie:

1. CIUCĂ, Marcel Dumitru, Științele auxiliare istoriei, București, Editura Saeculum, 2012.
2. FELEZEU, Călin, Didactica istoriei, Cluj-Napoca, Editura Presa Universitară Clujeană, 2000.
3. PĂUN, Emil, Introducere în pedagogie, București, Ministerul Educației și Cercetării, 2005.

ORIGINEA ȘI EVOLUȚIA CÂNTECULUI „ALUNELUL”

Prof. Dr. Albescu Nadia-Flaviana, Liceul De Arte „Regina Maria” Alba Iulia

„Alunelul”, unul dintre cele mai cunoscute și iubite dansuri populare românești, are o istorie îndelungată și este prezent în repertoriul tradițional specific din multe regiuni ale României. În intenția de a valida integrarea cântecului „Alunelul” pe lista elementelor de interes la nivelul reprezentativității sale ca dans tradițional românesc în tematica proiectului Erasmus+ HERA¹, această prezentare propune o explorare succintă a importanței și pertinentei alegerii sale. Astfel, vom explora originile cântecului și dansului „Alunelul”, evoluția sa de-a lungul timpului precum și impactul cultural pe care l-a avut cântecul cu dansul specific asupra comunităților în care este interpretat.

Originea „Alunelului” poate fi urmărită în tradițiile rurale ale României, în special în regiunile Oltenia și Muntenia. Dansul își trage numele de la cuvântul „alun”, care desemnează un arbust cu frunze rotunde, păroase și cu fructe în coajă lemnoasă, comestibile. Trimiterea sugerează legătura cu natura și cu elementele vegetale sacre pentru comunitățile agricole. Prima datare istorică a „Alunelului” este menționată în documente istorice din secolul al XIX-lea, însă probabilitatea ca dansul să fie mult mai vechi este foarte mare prin rădăcinile în ritualurile păgâne precreștine care celebrau ciclurile naturii și fertilitatea pământului.²

„Alunelul” se prezintă asemenea unui dans de grup, în care participanții formează un cerc și se mișcă în ritmuri sincronizate, fiind acompaniați de instrumente tradiționale precum fluierul, vioara sau cobza. Mișcările sunt caracterizate prin simplitate și repetitivitate, însă pline de energie și vitalitate, ilustrând bucuria și comunitatea.³ În forma sa elementară, dansul presupune pași laterali, salturi ușoare și mișcări de rotire, iar cântecul asociat dansului are un ritm rapid și vesel, ușor de memorat pentru a putea fi cântat de către toți reprezentanții comunității.

De-a lungul timpului, „Alunelul” a suferit transformări care i-au diversificat forma de bază în variante adaptate diferitelor contexte regionale și sociale. În perioada dintre Cele Două Războaie Mondiale, dansul a fost mediatizat prin turneele diferitelor ansambluri folclorice care călătoreau prin țară, contribuind astfel la realizarea unui liant între variantele regionale, unificându-le și concretizându-le în forma unui repertoriu național.⁴ Sub regimul comunist, „Alunelul” a fost promovat foarte mult de către autorități, fiind văzut asemenea unui simbol al identității naționale și al valorilor tradiționale.⁵

În diaspora, „Alunelul” a luat forma unui element de coeziune pentru comunitățile de români din străinătate. Acesta era dansat cu ocazii diferite, la evenimente culturale și sărbători naționale. În acest mod, dansul a trecut granițele țării noastre și a devenit cunoscut și apreciat chiar pe plan internațional.⁶

O analiză muzicală și coregrafică a „Alunelului” evidențiază un tempo rapid (allegro) și o structură ritmică repetitivă, care stimulează o participare activă a dansatorilor. Variantele melodiei sunt divers interpretate în funcție de instrumentele disponibile și de preferințele comunităților locale.⁷ Coregrafia sa simplă, dar caracterizată prin vitalitate și dinamism, permite includerea în dans a tuturor actanților comunității, indiferent de vârstă sau pricepere.

„Alunelul” nu trebuie văzut asemenea unui simplu dans, acesta este un adevărat fenomen cultural, care a avut puterea de a influența identitatea colectivă a românilor de pretutindeni.

¹ Proiectul, care a reunit cele patru țări partenere (Franța – coordonator, Italia, Polonia și România) a angrenat profesori și elevi din cadrul Liceului de Arte „Regina Maria” Alba Iulia, pe parcursul anilor școlari 2022-2023 și 2023-2024.

² Bârlea, Ovidiu, *Folclor românesc*, București, Editura Minerva, 2001.

³ Giurchescu, Anca, *Jocuri populare românești*, București, Editura Muzicală, 1990.

⁴ Pop, Ion, *Ansamblurile folclorice românești*, București, Editura pentru Literatură, 1967.

⁵ Nicolau, Ioan, *Folclor și societate*, București, Editura Științifică și Enciclopedică, 1981.

⁶ Bejan, Ion, *Tradiții românești în diaspora*, București, Editura Academiei Române, 2007.

⁷ Călușeriu, Mircea, *Muzica tradițională românească*, Cluj-Napoca, Editura Dacia, 1978.

Cântecul face să transpară, în complexitatea sa, o formă de manifestare a valorilor comunitare, a solidarității și a bucuriei de a trăi. În contextul globalizării, „Alunelul” reprezintă un element de reziliență culturală, prin păstrarea vie a tradițiilor și obiceiurilor strămoșești.⁸

Așadar, putem spune că „Alunelul” este un dans și un cântec emblematic pentru cultura românească, cu o istorie îndelungată și cu o semnificație adâncă pentru comunitățile în care este interpretat. De la originile sale ancestrale și până la formele moderne de exprimare, „Alunelul” s-a transformat și a găsit forme potrivite pentru a rămâne unul dintre simbolurile celebrării bucuriei de a trăi în definirea identității noastre naționale. Prin studierea și înțelegerea acestui fenomen cultural, cu siguranță vom putea pătrunde mai bine dinamica tradițiilor populare și rolul acestora în societatea contemporană. Acest studiu⁹ a încercat să propună o perspectivă comprehensivă asupra cântecului și dansului „Alunelul”, subliniind importanța sa în cultura românilor precum și modul în care acesta a evoluat de-a lungul timpului.

Bibliografie

Bârlea, Ovidiu, *Folclor românesc*, București, Editura Minerva, 2001.

Bejan, Ion, *Tradiții românești în diaspora*, București, Editura Academiei Române, 2007.

Călușeriu, Mircea, *Muzica tradițională românească*, Cluj-Napoca, Editura Dacia, 1978.

Chelcea, Septimiu, *Comunicare și cultură în spațiul românesc*, București, Editura Albatros, 1999.

Giurchescu, Anca, *Jocuri populare românești*, București, Editura Muzicală, 1990.

Nicolau, Ioan, *Folclor și societate*, București, Editura Științifică și Enciclopedică, 1981.

Pop, Ion, *Ansamblurile folclorice românești*, București, Editura pentru Literatură, 1967.

BENEFICIILE ÎNVĂȚĂRII PRIN ACTIVITĂȚI EXPERIENȚIALE ÎN AFARA ȘCOLII

Prof. Enescu Luminița Ana, Școala Gimnazială Nr. 3 Cugir

Participarea la cursul „Outdoor Education” în cadrul proiectului de mobilitate școlară „ICAR – Innovation and Creativity Arise Results”, parte a proiectului Erasmus+ 2023-1-RO01-KA121-SCH-000130561 pentru care Școala Gimnazială Nr. 3 Cugir a primit acreditare a deschis noi perspective asupra modului în care natura și mediul exterior pot deveni resurse educative valoroase pentru elevii din clasele primare. La ciclul primar învățarea prin activități în aer liber poate să stimuleze curiozitatea, să dezvolte abilitățile practice și să ofere copiilor o experiență mai holistică a cunoștințelor.

Beneficii ale activităților de tip outdoor:

- Încurajarea învățării experiențiale

Prin integrarea activităților de tip „Outdoor Education”, elevii din ciclul primar pot învăța prin experiență directă, având contact cu realitatea mediului înconjurător. De exemplu, lecțiile de științe pot fi susținute în afara sălii de clasă, în grădini sau parcuri, unde copiii observă și investighează plante, animale și fenomene naturale. Această abordare face învățarea mai concretă și relevantă, facilitând o înțelegere mai profundă a subiectelor abordate.

- Dezvoltarea competențelor socio-emoționale

Activitățile outdoor contribuie la dezvoltarea competențelor socio-emoționale, cum ar fi cooperarea, comunicarea și gestionarea emoțiilor. În timpul jocurilor de grup sau al activităților în echipă desfășurate în aer liber, copiii învață să colaboreze și să ia decizii împreună, îmbunătățindu-și abilitățile de interacțiune socială. Un exemplu ar fi organizarea unor exerciții de tip „vânătoare de comori” unde elevii lucrează în echipe pentru a rezolva diverse sarcini educative, stimulând atât gândirea critică, cât și abilitățile de colaborare.

- Stimularea creativității și a imaginației

⁸ **Chelcea**, Septimiu, *Comunicare și cultură în spațiul românesc*, București, Editura Albatros, 1999.

⁹ Studiul va fi cuprins în *Manualul de bune practici* de la finalul proiectului Erasmus+ HERA.

Mediul natural oferă nenumărate oportunități pentru a încuraja creativitatea copiilor. Materialele din natură, cum ar fi frunzele, pietrele sau crenguțele, pot fi utilizate în activități artistice sau proiecte de lucru manual. Într-o lecție de arte plastice, elevii pot colecta diverse obiecte din natură pentru a crea colaje sau sculpturi simple realizând apoi proiecte mai complexe, cum ar fi crearea unor mici grădini în miniatură.

•Învățarea prin mișcare și explorare

O componentă esențială a educației outdoor este învățarea activă, care implică mișcarea și explorarea. Elevii pot fi încurajați să participe la activități fizice în aer liber care sprijină învățarea. De exemplu, pentru lecțiile de matematică, copiii pot învăța concepte precum măsurarea și geometria în cadrul unor activități care implică măsurarea distanțelor sau formarea de figuri geometrice în curtea școlii. Aceste activități nu doar că sporesc angajamentul copiilor, ci și îmbunătățesc sănătatea fizică și mentală.

•Conștientizarea și respectul pentru mediu

Prin integrarea activităților outdoor, elevii încep să dezvolte o relație mai profundă cu natura și să înțeleagă importanța protejării mediului. La clasa I, copiii pot participa la activități simple, cum ar fi plantarea de flori sau copaci, învățând despre ciclul de viață al plantelor și necesitatea îngrijirii naturii. Aceste activități pot fi extinse prin proiecte mai detaliate, cum ar fi realizarea unui jurnal de observație a naturii sau participarea la acțiuni de curățenie a parcurilor locale.

•Adaptarea și flexibilitatea curriculumului

Un alt aspect important dobândit în urma cursului „Outdoor Education” este capacitatea de a adapta curriculumul pentru a include lecții în aer liber. În loc să fie limitat la sala de clasă, profesorul poate muta lecțiile în exterior atunci când vremea o permite, oferind astfel elevilor un mediu de învățare diversificat. De exemplu, o lecție de citire sau povestire poate avea loc în aer liber, unde copiii se pot așeza pe iarbă și pot citi sau asculta povești, învățând astfel într-un mod mai relaxat și natural.

Aplicând în activitatea didactică modalități de organizare a activităților de tip outdoor, am organizat activitatea interdisciplinară pentru clasa a II-a: „Călătoria mea prin natură”. Această activitate a îmbinat dezvoltarea personală, limba română și arte printr-o plimbare în natură. Scopul a fost cel de a-i ajuta pe elevi să devină mai conștienți de sine și de mediul înconjurător, dezvoltându-le în același timp abilitățile de exprimare și creativitate.

Discipline integrate:

Dezvoltare personală: autocunoaștere, exprimarea emoțiilor și relaționarea cu mediul înconjurător- „Cum mă simt în mijlocul naturii?”

Limba română: descrierea peisajelor naturale, utilizarea vocabularului specific pentru a exprima gânduri și emoții- „Descrierea naturii și a emoțiilor”

Arte: reprezentarea grafică a naturii și a trăirilor interioare inspirate de mediul înconjurător- „Natura prin ochii mei”

Integrarea conceptelor și tehnicilor învățate la cursul „Outdoor Education” în activități aduce numeroase beneficii, de la stimularea învățării active și creșterea implicării elevilor până la dezvoltarea abilităților socio-emoționale și a respectului pentru natură. Prin crearea unui echilibru între lecțiile tradiționale și cele desfășurate în aer liber, copiii au parte de o experiență de învățare mai bogată și mai variată, contribuind astfel la dezvoltarea lor armonioasă pe toate planurile.

ROLUL EDUCAȚIEI PENTRU MEDIU ÎN FORMAREA PERSONALITĂȚII UMANE

-studiu de specialitate-

Prof. înv. preșcolar Gavrilă Ana-Maria, GPN. NR2 Berbești, Jud. Vâlcea

Protecția mediului înconjurător a apărut ca problemă a omenirii numai în zilele noastre, respectiv atunci când omul a cucerit întreg spațiul Terrei prielnic vieții. Pentru formarea omului, este deosebit de important ca viața din afara școlii să continue să completeze, să consolideze și să desăvârșească opera educativă într-un adevărat comportament european.

Pregătirea elevilor ca viitori cetățeni ai Uniunii Europene a devenit o provocare și o necesitate prefigurată de un viitor previzibil, care îi va solicita să trăiască într-o permanentă stare de adaptare pentru a putea face față schimbărilor insidioase sau brutale și oportunităților potențiale. Formarea elevilor cu o conștiință și o conduită ecologică devine o cerință deosebit de importantă pentru orice demers educativ școlar și extrașcolar. Implicarea elevilor, din clasele primare și până la liceu, în activitățile de cunoaștere, înțelegere a unor fapte și fenomene din universul apropiat, în identificarea și rezolvarea unor probleme de poluare și degradare a mediului, are ca rezultat formarea unor convingeri și deprinderi de apărare, conservare și dezvoltarea mediului înconjurător – condiție de viață civilizată și sănătoasă.

Bazate pe cooperare și colaborare, diversitatea activităților practice desfășurate cu elevii asigură asimilarea multor reguli de comportament care se constituie în elemente de bază în formarea unei educații europene a oamenilor de mâine. Având convingerea că formarea unui comportament ecologic la elevii din învățământul preuniversitar constituie un aspect important al activității instructiv-educative și că acesta se realizează, atât în școală, cât și în afara ei prin activitățile extracurriculare și printr-o strânsă colaborare cu familia și comunitatea locală, unitățile școlare cuprind între ținutele lor pe termen mediu și lung, derularea unor proiecte educative al căror obiectiv general să răspundă dezideratului precizat anterior. Avem norocul să trăim în secolul XXI. Noi și generațiile pe care le educăm și le instrui acum în școală sunt generațiile care au avut ocazia să trăiască explozia internetului, forța telecomunicațiilor și să-și schimbe modul de gândire și de acțiune. Acum, bogățiile și resursele de energie au fost afectate în așa măsură, încât se întrevede epuizarea rapidă a unora dintre ele, iar unele condiții esențiale existenței umane, ca apa sau aerul, dau semne de otrăvire. Se deduce astfel, posibilitatea ca viitorul omenirii să fie pus sub semnul întrebării, dacă bineînțeles, nu se iau măsuri energice de protecție a planetei.

Omul a înțeles că face și el parte din natură, că Terra și resursele ei sunt limitate, că această planetă funcționează ca un sistem și că dereglările produse într-un loc pot avea repercusiuni pentru un întreg circuit, inclusiv pentru om. Omenirea nu poate renunța însă la ritmurile înalte ale dezvoltării economice. Calea pentru realizarea acestor ritmuri, cu menținerea unei bune calități a mediului, este exploatarea acestuia în așa fel încât să se poată regenera și conserva în permanență. Primele inițiative de ocrotire a mediului au apărut acum aproximativ 200 de ani din necesitatea salvării unor specii pe cale de dispariție. Cu timpul motivele care au impus ocrotirea naturii s-au diversificat. Începând din 1970 au apărut semne clare de îmbolnăvire a planetei: subțierea stratului de ozon, încălzirea globală, ploile acide, poluarea apelor, a aerului și solului.

Oamenii au început să înțeleagă necesitatea adoptării unui comportament responsabil față de natură. Însă responsabilitatea omului pentru ocrotirea mediului înconjurător este atât individuală, dar mai ales colectivă: protecția naturii angajează colaborare și sprijin reciproc pe plan local, județean, național și mai ales internațional. Construind fabrici și uzine, dezvoltând orașele și transporturile, defrișând pădurile pentru a folosi lemnul și a mări suprafețele agricole, aruncând nepăsători în apă și în aer cantități mari de deșeuri toxice, omul a stricat echilibrul natural existent în mediul înconjurător, așa încât, uneori, și-a pus în pericol însăși viața lui. În asemenea situații, ființa umană s-a văzut nevoită să ia atitudine pentru înlăturarea răului pe care l-a produs și să treacă urgent la luarea unor măsuri pentru protecția mediului înconjurător, pentru menținerea în natură a unui echilibru normal între toți factorii care compun mediul.

Permanent, factorii de mediu – apa, aerul, solul – sunt supuși agresiunii activităților umane. Înrăutățirea progresivă a calității acestora determină implicații de ordin social cu repercusiuni asupra calității vieții. Educarea tinerilor pentru acțiune responsabilă în direcția conservării mediului și asigurării caracteristicilor necesare acestuia pentru sănătatea biosferei. Antrenarea tinerilor în colective de lucru pentru realizarea unor activități comune, schimburi de experiență, produse specifice (reviste școlare, portofolii ș.a.) precum și pentru îmbunătățirea și pozitivarea imaginii tineretului în societate. Participarea comunității locale la formarea și educarea tinerilor, pentru dezvoltarea la aceștia a trăsăturilor cetățeanului activ și responsabil, implicat în problemele comunității și beneficiar al avantajelor derivate din acțiunile de ecologizare și conservare a mediului.

BIBLIOGRAFIE :

King, A., Prima revoluție globală. Editura Tehnică, București, 1993

Arhip A. Ș.a., Noile educații – imperative ale lumii contemporane. Tipografia centrală, Chișinău, 1996

IMPLICĂ-TE CA VOLUNTAR! CREȘTE STAREA DE BINE

Prof. înv. preșc. Morar Cristina-Adriana, G.P.N. Cionești- Lic. Tehn. „Țara Moșilor” Albac

Voluntariatul este activitatea desfășurată din proprie inițiativă, prin care o persoană fizică își oferă timpul, talentele și energia în sprijinul altora fără o recompensă de natură financiară și care presupune schimb de cunoștințe, idei, servicii, oportunități de a cunoaște oameni noi și de a lega tot felul de relații cu aceștia. Voluntariatul nu impune o anumită vârstă, putem să fim voluntar și în perioada copilăriei, adolescenței și la vârsta maturității sau vârste mai înaintate, singura limită fiind impusă de posibilitățile, disponibilitatea fiecăruia și....voință de implicare!

Deși mulți oameni definesc voluntariatul superficial spunând că aceasta reprezintă muncă neplătită a unor oameni, voluntariatul este ceva mult mai profund, deoarece, prin voluntariat investim întâi în propria persoană și apoi în ceilalți, respectiv lumea în mijlocul căreia trăim. În lume sunt milioane de oameni care au nevoie de ajutor într-un fel sau altul, fiecare dintre noi poate deveni un voluntar, putem să dăruim atât cât ne permitem și nu doar în ceea ce privește resursele materiale. Putem să dăruim deopotrivă lucruri material dar și timp din timpul nostru, atunci când de exemplu ne dorim să petrecem timp cu persoane care nu au familii sau să oferim cunoștințe dobândite anterior de noi într-un anumit domeniu.....

Viitorul și evoluția unei societăți sunt strâns legate de educația pe care le-o oferim copiilor. Este oportun să le cultivăm interesul și plăcerea pentru activitățile de voluntariat, adaptat vârstei lor să îi obișnuim să dăruiască (din ceea ce au ei) de la o vârstă fragedă, fără a aștepta ceva în schimb; astfel vor cunoaște satisfacția pe care un astfel de gest o aduce. Tinerii pot fi încurajați, antrenați să se implice în activități de protecție a mediului, pot efectua activități propriu-zise sau de consiliere a altor oameni în vederea menținerii unui mediu curat și implicit a unei planete sănătoase, mentorat. Un alt beneficiu adus de activitățile de voluntariat este creșterea încrederii în sine, aceasta oferă un confort psihic oricărui individ care hotărăște să depună un astfel de efort în spiritual voluntariatului. Totodată, în urma activităților de voluntariat se dezvoltă și spiritul de apartenență la grup, atât de necesar pentru asigurarea unei bune colaborări între indivizi pentru evoluția societății.

În România, implicarea ca și voluntar a crescut în ultima vreme în mod vizibil; copiii și adulții comunităților sunt implicate în proiecte locale ce presupun voluntariatul, cu un impact major asupra evoluției comunității (în sens micro) și a întregii societăți (în sens macro). Alegând să desfășori o activitate de voluntariat, demonstrezi că ești un om: bun, empatic, darnic, cooperant, activ, organizat conștient fiind că implicarea ta contribuie la asigurarea unei lumi mai bune.

Pentru ca forma de voluntariat să fie înțeleasă așa cum trebuie, încă de la o vârstă fragedă copiii trebuie canalizați spre această formă prin diverse activități desfășurate în școală și nu numai, și să înțeleagă ca fiind modul de a oferi fără a primi ceva în schimb. Unitatea de grup arată copiilor că sunt o familie și trebuie să acționeze ca atare, iar dacă sunt copii cu posibilități de dezvoltare, aceștia trebuie angrenați în activități care să-i determine să se facă utili printr-o formă de voluntariat care-și ajută semenii. Viitorul și evoluția unei societăți sunt strâns legate de educația pe care le-o oferim copiilor, fiind oportun să le cultivăm interesul și plăcerea pentru activitățile de voluntariat, adaptat vârstei lor. Să nu uităm că povara unei lumi o vor duce pe umeri, copiii de azi!

Să fii voluntar înseamnă o modalitate de a dezvolta o abilitate unică sau de a descoperi ceva la care te pricepi. Indiferent de tipul de voluntariat pe care îl efectuează un individ, este sigur că se dobândesc anumite abilități: lucrul în echipă, auto-motivare, planificare, gestionarea timpului, stabilirea obiectivelor, convingere, gândire critică, rezolvarea conflictelor pe cale amiabilă, bucurie comună, etc. Voluntariatul este bun atât pentru minte cât și pentru corp, având un efect profund asupra stării psihologice, reduce stresul și anxietatea, combate depresia și te face fericit. Vă veți simți mai bine în contact regulat cu ceilalți și veți experimenta un sentiment de realizare. Ca voluntar, veți fi mai activ din punct de vedere fizic și în formă. Pornind de la premisa că în cadrul familiei copilul beneficiază de primele experiențe educative (iar dacă nu este așa, școala și comunitatea trebuie să intervină ca voluntari în acțiuni de educație a părinților și consiliere) școala are, apoi, rolul de a forma la elevi spiritul de receptivitate, capacitatea de inițiativă, angajarea responsabilă în identificarea problemelor comunității și proiectarea de direcții de acțiune pentru soluționarea acestora.

Cadrele didactice, ca „facilitatori”/ „moderatori”, trebuie să manifeste foarte multă receptivitate, îngăduință și să ofere mereu un răspuns la solicitările elevilor și ale comunității. Așadar, profesorii sunt cei care conduc și orientează actele de voluntariat ale elevilor/școlii în comunitate și tot ei trebuie să aducă soluții la problemele școlii prin atragerea de sponsori/ parteneri, demararea de proiecte educaționale, înființarea de asociații de părinți, atragere de fonduri de la comunitatea locală, implicarea ONG-urilor, etc. Practicând alături de cadrele didactice primele practici de sprijin, de voluntariat, elevii/tinerii vor realiza tranziția de la școală la o viață activă socială unde se conectează cu alți semeni! Dacă doriți să călărgiți cercul de prieteni sau dacă vă simțiți izolat sau singur, implicarea în acțiunile de caritate este una din cele mai bune modalități de a vă consolida legăturile cu persoane noi care au interese și pasiuni comune sau, de ce nu, cu întreaga comunitate!!! Voluntariatul este deschis tuturor pentru că ne aduce împreună.

Voluntariatul presupune schimb de cunoștințe, idei, servicii, oportunități de a cunoaște oameni noi și de a lega tot felul de relații cu aceștia. Voluntariatul nu impune o anumită vârstă, putem să fim voluntari și în perioada copilăriei, adolescenței și la vârsta maturității sau vârste mai înaintate.

Se pot identifica mai multe tipuri de voluntariat din perspectiva modului în care este realizat:

- voluntariat direct/ spontan – activități realizate direct de o persoană pentru ajutorarea altor persoane;
- voluntariatul organizațional– activități realizate benevol și cu titlu gratuit de o persoană în cadrul unei organizații. Voluntariatul organizațional poate fi realizat: în cadrul unei organizații cu scop lucrativ sau în cadrul unei organizații fără scop lucrativ sau în cadrul unei organizații de drept public (instituție) sau de drept privat (ONG, sindicat);
- formal - pe baza unui contract de voluntariat;
- informal - fără o relație contractuală explicită între voluntar și organizația gazdă

Voluntariatul este o activitate neplătită și are drept scop îmbogățirea spiritului civic și creșterea implicării în cadrul comunității. De regulă, o persoană care își dorește să fie voluntar va căuta locații sau asociații care are aceleași valori, militează pentru aceleași scopuri și se identifică cu ele. Este important de știut faptul că voluntariatul este considerat și recunoscut ca experiență profesională, în baza semnării unui contract de voluntariat putând fi un mare plus pentru angajatori, deoarece arată dorința de implicare și afirmare a candidaților la nivel de comunitate. În plus, voluntarul poate testa un nou domeniu și totodată, câștigă experiență dacă se gândește să își

schimbe sectorul de activitate. Prin activitatea de voluntariat, se dobândesc competențe diverse ce pot fi valorificate în viața profesională. Astfel, înveți să comunici mai bine și să lucrezi într-un grup, să te coordonezi cu acesta, să îți gestionezi timpul mai eficient, planificare și organizare de activități, înveți structura unei organizații și elemente de identitate organizațională.

Contribuția voluntarilor o resimte atât organizația în care ei activează, prietenii voluntarilor, comunitatea din care provin, cât și societatea în întregime. În același timp, voluntariatul ajută tinerii să obțină și să-și dezvolte abilitățile pe care sistemul educațional formal, deseori, nu poate să le ofere!

Bibliografie

<https://ro.wikipedia.org/wiki/Voluntariat>

<https://www.saptamanavoluntariatului.ro/despre-voluntariat>

[https://iteach.ro/Experiențe didactice/importanța-activității-de-voluntariat-pentru-educație](https://iteach.ro/Experiențe_didactice/importanța-activității-de-voluntariat-pentru-educație)

www.voluntareuropean.ro

ÎNVĂȚAREA PRIN DESCOPERIRE

Prof. Vasilca Doina Carmen, Colegiul Național Militar „Mihai Viteazul” Alba Iulia

Activitatea de învățare se construiește prin realizarea unei corelații între competențe și toate celelalte elemente prevăzute în programa școlară.

În funcție de viziunea proprie, profesorul propune forme de organizare în vederea construirii unui demers didactic menit să asigure performanța și obținerea finalităților conform curriculumului implementat.

Pentru a putea răspunde nevoilor de facilitare și stimulare a învățării eficiente, profesorul gândește în avans derularea evenimentelor la clasă, metodele, strategiile, resursele, evaluarea, astfel că rolul profesorului este esențial în conceperea și organizarea activității la clasă.

O metodă centrată pe elev este *învățarea prin descoperire*, metodă validată de Jerome Bruner în anii 1960. Aceasta este caracterizată prin implicarea activă a elevilor în procesul de predare-învățare și care are aplicabilitate pe orice obiect de studiu. În viziunea autorului mai sus menționat, învățarea prin descoperire are câteva avantaje, printre care acelea de a dezvolta potențele intelectuale ale elevilor, creșterea motivației intrinseci, dar și exersarea capacităților de prelucrare a datelor deja cunoscute. Deși această metodă nu răspunde tuturor nevoilor procesului de învățământ este totuși o modalitate completare a activității de transmiterea a unor informații, cu ajutorul competențelor de investigare pe care le dețin elevii. Prin alegerea acestei metode este dezvoltată gândirea critică, dar și capacitățile de colaborare și comunicare ale participanților, deși aceasta promovează un tip de cunoaștere preponderent individuală, dirijată. Elevii află adevăruri deja cunoscute din variate contexte sociale și familiale.

Metoda permite elevilor să emită ipoteze, să discearnă structuri, să anticipeze, să inventarieze, să analizeze și apoi să ajungă la formularea unor opinii sau definiții, într-un demers cu determinări pedagogice.

Astfel, *Învățarea prin descoperire* îi ajută pe elevi să progreseze, să obțină performanță și să se adapteze în mod independent la contexte noi, întrucât permite dezvoltarea spiritului critic, flexibilitatea intelectuală și capacitatea de sinteză, aceștia angrenând permanent un potențial cognitiv și percepend un grad mai mare de autonomie. În plus, momentul *descoperirii* presupune o stare de euforie, satisfacția dată de o realizare personală care sporește potențialul cognitiv, devenind un stimulent pentru activitatea de învățare și explorarea unor noi cunoștințe.

În concluzie, învățarea prin descoperire, oferă avantaje consistente în procesul de predare învățare oferind elevilor posibilitatea de a-și dezvolta și exersa competențe complexe pe care le vor putea aplica în contexte reale de viață.

Bibliografie:

Oprea. Olga. „Tehnologia instruirii”.

Bruner, Jerome. „Pentru o teorie a instruirii”.

<https://inventionlandeducation.com/discovery-learning-method>

MATERIAL INFORMATIV PRIVIND ACTIVITATEA ÎN LABORATORUL DE CHIMIE

*Profesor Ursaleș Traian-Nicolae,
Colegiul Național „Horea Cloșca și Crișan” Alba Iulia și Școala Gimnazială Petrești*

Laboratorul de Chimie este acea încăpere (sală) unde se realizează diverse experimente (reacții chimice), în scopul obținerii unor substanțe chimice cu proprietăți noi, sau în scopul dovedirii unor proprietăți chimice a unor substanțe chimice. La nivelul unei școli gimnaziale / liceu, elevii au nevoie de acest laborator de Chimie, în scopul dezvoltării unor abilități practice cu privire la utilizarea corectă a ustensilelor de laborator, prin respectarea unor norme minimale de protecția muncii.

Privire de ansamblu a unui laborator de chimie

Pentru ca un laborator de Chimie să funcționeze la nivelul unei școli generale/liceu trebuie să aibă niște dotări minime, fără de care acesta nu poate funcționa. Printre aceste dotări minimale se numără următoarele:

- apă curentă la o chiuvetă racordată la canalizare;
- mese de lucru, unde se vor efectua experimentele chimice;
- dulapuri (magazii) cu reactivi, unde sunt depozitate recipientele cu reactivi chimici (aceste dulapuri cu reactivi sunt ținute sub cheie de către profesorul de Chimie) ;

- nișă racordată la apă curentă, canalizare și prevăzută cu dispozitiv de evacuare a gazelor (reacțiile chimice cu substanțe toxice se fac întotdeauna sub nișă).

apă curentă la chiuvetă**mese de lucru****Dulapuri cu reactivi****nișă pentru reacțiile periculoase**

Pe lângă cele amintite mai sus, un laborator de Chimie trebuie să aibă principalele ustensile de laborator care sunt necesare pentru experimentele/ reacțiile chimice care se vor realiza de elevi sub îndrumarea profesorului, sau de către profesor în fața elevilor.

Eprubete/ stativ de eprubete**Pahar Berzelius****Pahar Erlenmayer****Mojar cu pistil****Baghetă****Pahar cu fund plat**

Pahar cu fund rotund**Refrigerent****Spatulă****pâlnie****Cilindru gradat****Sticlă de ceas****biuretă****pisetă****Pâlnie de separare****Balon cotat****pipetă****Capsulă**

Clește de lemn

trepied

Sită cu strat ceramic

Bec de gaz

Baie de nisip

Manta electrică

Termometru

Densimetru

Balanță electronică

În continuare vor fi trecute principalele utilizări a tuturor ustensilelor de laborator prezentate mai sus.

Ustensilă

Eprubetă

Stativ pt. eprubete

Pahar Berzelius

Pahar Erlenmayer

Mojar cu pistil

Baghete

Pahar cu fund plat

Pahar cu fund rotund

Refrigerent

Spatulă

Principala întrebuințare

La efectuarea unor reacții demonstrative în fața elevilor.

Pentru susținerea eprubetelor în stare verticală.

La transvazarea substanțelor lichide.

La realizarea unor reacții chimice/colectarea subst. lichide rezultate la filtrare.

La fărâmițarea unor substanțe solide.

La amestecare pentru a grăbi omogenizarea unei soluții.

La efectuarea unor reacții chimice care necesită încălzire pe bec de gaz.

La efectuarea unor reacții chimice care au nevoie de o încălzire omogenă.

La separarea prin distilare a unor substanțe dintr-un amestec sau la purificarea unor substanțe lichide.

La extragerea unor substanțe solide dintr-un recipient.

Pâlnie	La separarea substanțelor dintr-un amestec eterogen (pe pâlnie se pune și hârtie de filtru).
Cilindru gradat	La măsurarea volumului unor substanțe lichide (apă, alcool, acizi, etc)
Sticlă de ceas	Pentru evaporarea apei din substanțe ce conțin urme de apă/ cântărirea substanțelor solide.
Biuretă	La titrarea acido-bazică (reacția dintre un acid și o bază, care se află sub forma a 2 soluții lichide.
Piseta	La spălarea unor substanțe solide rezultate în urma filtrării.
Pâlnie separare	La separarea a 2 substanțe lichide dintr-un amestec eterogen (apă-ulei).
Balon cotat	La prepararea unor soluții lichide de un anumit volum.
Pipetă	La introducerea într-o reacție a unor substanțe lichide în cantități foarte mici.
Capsulă	La separarea unor substanțe solide prin cristalizare.
Clește din lemn	Pentru susținerea eprubetelor asupra unui bec de gaz.
Trepied	Pentru susținerea unui balon cu fund plat/ pahar Berzelius/ pahar Erlenmayer asupra unui bec de gaz.
Sită ceramică	Pentru protecția ustensilelor cu fund plat de la spargere din cauza căldurii eliberate de becul de gaz.
Baie de nisip	La încălzirea uniformă a unui amestec dintr-un pahar Berzelius/Erlenmayer.
Manta electrică	La încălzirea uniformă a unui amestec dintr-un pahar cu fund rotund.
Termometru	La luarea temperaturii optime prielnice la o reacție chimică.
Densimetru	La măsurarea densității unor substanțe lichide.
Balanță electronică	La cântărirea unor cantități de substanțe chimice.

Într-un laborator de Chimie trebuie respectate și unele norme de protecție a muncii, pentru a evita unele evenimente neplăcute. Aceste norme de protecția muncii trebuie prezentate elevilor, încă din prima oră de Chimie. În continuare sunt prezentate principalele **norme de protecția muncii**, care sunt obligatorii atât pentru elevi cât și pentru profesorul îndrumător. Acestea sunt:

- purtați întotdeauna halat alb în laboratorul de chimie.
- Nu gustați și nu mirosiți substanțele din laboratorul de chimie.
- Nu mâncați în laboratorul de chimie.
- Nu intrați în laborator îmbrăcați cu haine multe.
- Apucă eprubeta și paharul din partea superioară a acestora.
- Nu atingeți cu mâna ustensilele care au fost încălzite.
- Realizați experimentele chimice stând în picioare.
- Folosiți numai ustensile curate, clătite cu apă, înainte de utilizarea acestora.
- Toarnă cu mare atenție substanțele lichide periculoase (acizii).
- Încălzește eprubeta în flacără folosind cleștele de lemn și ținând eprubeta înclinată într-o direcție unde nu se află nimeni.
- Nu aruncați în chiuvetă substanțele chimice nefolosite.
- Pune substanțele solide pe sticlă de ceas pentru a le cântări.
- Încălzește vasele cu fund plat pe sita metalică cu inserție ceramică.

!!! **IMPORTANT:** profesorul este cel care decide cantitățile de substanțe supuse unui experiment anume și tot el decide se face cu resturile substanțelor rămase neutilizate.

LOCURI ȘI OAMENI ÎN NUVELISTICA SLAVICIANĂ

Prof. Țuculete Marinela, Liceul cu Program Sportiv Alba Iulia

Cunoscător profund al vieții și al sufletului omenesc, Ioan Slavici se distinge printr-o operă remarcabilă. Apariția volumului *Novele din popor*, în anul 1881, a constituit un moment de seamă în evoluția prozei realiste românești, căci deschidea, prin metoda sa analitică, o perspectivă nouă, de profunzime, în cercetarea conștiințelor și psihologiilor umane contemporane.

Mihai Eminescu remarca faptul că „*fiecare din chipurile cari trăiesc și se mișcă în novelele sale e nu numai copiat de pe ulițele împodobite cu arbori ale satului, nu seamănă în exterior cu țăranul român, în port și în vorbă, ci au fondul sufletesc al poporului, gândesc și simt ca el.*”

Înainte de Creangă, Slavici este acela care gândește să folosească limba poporului în povestirile sale. Este atent la desfășurarea procesului moral și intelectual al omului, la sondarea sufletului omenesc, zugrăvind-l în cele mai variate ipostaze ale sale, dând dovadă de o extraordinară cunoaștere a ființei umane. Trăind într-o lume plină de bogății spirituale, el a găsit de cuviință să pună în valoare aceste bogății, căci ele aparțin poporului român care i-a dat zestrea fabuloasă a sufletului său.

Ioan Slavici venea dintr-un ținut ardelenesc cu câmpii întinse și cu tradiții vechi, cu oameni și locuri ce i-au încântat anii copilăriei, asemenea înaintașului său Creangă. Nu întâmplător, Slavici privește cu nostalgie la vremurile minunate de altădată, evocând figuri cunoscute ori tradiții seculare. El își amintește cu drag de acei oameni ce nu-și pierdeau voia bună nici în zilele grele, își amintește de ospetele și nunțile care țineau câte o săptămână, asemenea celor din basmele populare. Nu uită nici acele minunate sărbători cu prilejul culesului ori sfărâmatul porumbului, când muzica și jocul le încânta auzul și privirea sau le aducea pacea și liniștea râvnită. Cu duioșie sunt evocate nostalgicele petreceri din țărină noaptea, când liniștea se instala peste câmpia întinsă, tulburată fiind doar de cântecul prepelițelor sau al rațelor sălbatice. Aceste fapte au fost evocate în scrierile sale memorialistice adunate în volumul *Lumea prin care am trecut*.

Nuvela *Scormon* începe cu descrierea amănunțită a unei acțiuni de tip artizanal, rural, urzitul pânzei. E tabloul unei îndeletniciri obișnuite. În timpul urzitului, gândurile fetei zboară departe, spre ciobanul Pascu, despre care nu mai știe nimic de trei ani de zile, de când a plecat la armată. Nuvela zugrăvește apoi un tablou ce surprinde o modestă grădină de țăară. „*Lângă gard locul e neted; dincolo grădina de legume și cu flori. Curcubăta se întinde de-a lungul, se ridică pe alocurea, se răsucesc până în vârful parilor, încât firul Sandei se ascunde în verdeața frunzelor ori scutură albi din florile galbene.*” Floarea galbenă a curcubetei, din care firul scutură polen și albine, sugerează anotimpul și momentul zilei, căldura pașnică și cotropitoare. E vorba despre „*o vegetație aflată în plină explozie a încrucișărilor, a rodirii care încarcă aerul cu o senzualitate vagă.*”

Nuvelele idilice din prima perioadă de creație vin din lumea satului și sunt străbătute toate de un cald optimism izvorât din acea dragoste și simpatie pe care autorul o poartă lumii din care vine, lume în mijlocul căreia și-a petrecut anii copilăriei și ai tinereții și de care își aduce cu drag aminte „*El privește această lume nu cu ochiul rece al omului de știință, nici al orășeanului plictisit, ci dinlăuntru lui, cu toată căldura sufletului său de artist.*”

Cunoscător desăvârșit al sufletului țăranului nostru, Slavici a surprins în pagini memorabile acest suflet în cele mai diverse ipostaze ale sale: la bucurii ori necazuri, la tinerețe ori la bătrânețe, în mijlocul colectivității, în familie, sau pe ogorul cultivat de mâna sa. Personajele sale se mișcă aievea țăranului nostru, cu încetineala caracteristică ardelenilor, cu vorba plină de duh și de blândețe ori cu ironia cerută de împrejurările vieții.

Urmărind personajele din cele trei nuvele se poate observa că ele sunt reprezentative pentru tipologia familiei țărești de la sfârșitul secolului trecut: tată, mamă, adică gospodar și gospodină, flăcău de însurat și fată de măritat.

Cu *Popa Tanda* suntem transportați din satele înstărite ale Podgoriei în satele sărace ale Pădurenilor de pe cursul mijlociu al Crișurilor, o regiune săracă pe care Slavici a cunoscut-o pe vremea când fusese funcționar la Consistoriul Ortodox din Oradea, în anul 1873.

Nuvela *Popa Tanda* este un exemplu despre felul cum se poate face artă cu tendință sau tendință cu artă, după cum spunea Caragiale. Pentru a-și atinge scopul Slavici îngroașă liniile, creând contraste puternice, pentru ca ideea să fie scoasă cât mai sugestiv la iveală. „*Popa Tanda e un mărgăritar de popă românesc, vrednic a figura în orice carte de citire pentru sate, un popă cu gura de lup și inima de miel, care, mai cu bătaia de joc, mai cu sfaturi, mai cu pilda proprie, ridică nivelul moral și material al unei pustietăți cum îi a Sărăcenilor.*”

Din satul Butucani, părintele Trandafir a fost trimis în satul Sărăceni, un prototip al satelor înapoiate. Imaginea satului apare ca a unui sat vitregit nu numai de trebuințe materiale, ci și de natură. Satul era închis între munți, așezat pe o vale care era seacă aproape tot timpul anului. Dealurile care înconjurau satul aveau și ele denumiri stranii: Râpoasa, Fața, Gropnița, Aluniș. Sătenii sufereau fie de secetă, fie de inundații, astfel că ei își pierduseră nădejdea de a mai ieși din sărăcia în care se zbăteau. „*Pe Fața locul este nisipos, grâul crește cât palma și păpușoiul cât cotul; pe Râpoasa nici murele nu se fac, iar în vale apa mănâncă rodul. Unde nu e nădejde de dobândă lipsește și îndemnul de lucru.*”

În prezentarea gospodăriilor locuitorilor, Slavici dă dovadă de aceeași putere de descriere, plecând de la realitățile concrete, astfel reușind să scoată la iveală ideea propusă: sărăcia, lipsa de interes a sărăcenilor pentru orice prosperitate. Casele satului erau rare, fără garduri, fără hornuri, cu pereții nevăruți, autorul reușind să creeze o imagine sumbră a acestor locuri unde părintele Trandafir trebuia să-și desfășoare munca sa de luminare. Într-un asemenea sat vine să slujească părintele Trandafir și vine cu gânduri bune, căutând a face din poporenii săi oameni harnici.

Budulea Taichii înfățișează o situație tipică din Ardealul epocii. După 1848 numărul școlilor românești de aici au început să crească și cele existente și-au îmbunătățit calitatea. Crește, de asemenea, și numărul elevilor rămași înscriși în aceste școli pedagogice. Elevii o duc greu, majoritatea fiind fii de țărani sau de mici burghezi cu mijloace de existență modeste. Totuși ei rezistă, bucurându-se că se pot împărtăși din izvorul nesecat al culturii, câștigându-și alte perspective de existență. Toate aceste lucruri le-a trăit și Slavici, observându-le în sânul societății ardeleni.

În *Moara cu noroc* cadrul spațial și cel temporal sunt bine marcate de autor. Dumitru Vatamaniuc ne relatează faptul că în identificarea locului unde fusese instalat hanul Morii cu noroc s-au întâmpinat unele dificultăți, în sensul că peisajul geografic a suferit multe modificări. Cercetările mai noi, întreprinse pe această temă, propun ca loc al hanului, fie comuna Mocirla, fie Iercoșeni.

Alexandru Hurban aduce însă alte dovezi, mai surprinzătoare. El ne relatează faptul că a avut ocazia, în anul 1930, să stea de vorbă cu patriotul Roman Ciorogariu, aproape de aceeași vârstă cu Slavici. Acesta i-a mărturisit că acțiunea nuvelei s-ar fi petrecut în satul Inand, sat ce se afla pe un drum de țară între Oradea și Salonta. Surprins de această afirmație, Alexandru Hurban a purces la verificarea ei.

Într-adevăr, la sfârșitul secolului al XIX-lea, pe drumul de țară Oradea - Salonta, în dreptul satului Inand, într-un loc izolat, aproape pustiu, la punctul cunoscut sub numele de **Jemberie**, a existat o cârciumă, instalată într-o construcție masivă cu mai multe încăperi. Acea clădire avea la subsol o pivniță spațioasă, despre care bătrânii spuneau că uneori a servit ca loc de adăpost pentru animalele furate. „*Această construcție a dăinuit și în primele decenii ale veacului nostru, adică până la sfârșitul primului război mondial, încăperile fostei cârciume servind ca locuințe pentru diferiți paznici ai domeniului boieresc.*” Cârciuma este atestată și în actele de stat, și prin urmare, existența acelui han de popas la drumul mare este certă, iar o uimitoare coincidență o constituie faptul că, în zilele noastre, pe locul vechiului han s-a construit o braserie cu camping, reluându-și astfel, parcă, spre ciudățenia sorții, destinația inițială.

Autorul articolului aduce și alte dovezi concludente. El observă că Slavici în capitolul II al nuvelei, vorbește de o moară părăsită și de un râuleț. După relatările vârstnicilor, la sfârșitul secolului trecut, se mai putea încă vedea o parte din ruinele unei mori în apropierea actualei braserii, pe acolo găsimu-se și un pârau. Fie că e vorba de Ineu sau de Inand, ori de o altă localitate dintre Oradea și Salonta, cert e faptul că autorul a pornit de la niște fapte reale pe care le va transpune cu o

desăvârșită artă în nuvela sa, dând dovadă de o mare receptivitate la pulsurile vremii, a vieții în general, la transformările multiple ce au loc în lumea satului, transformări cu implicații adânci în sufletele oamenilor, în viața lor de familie.

Bibliografie:

1. Popescu, Magdalena, *Ioan Slavici*, București, Editura Cartea Românească, 1977.
2. Breazu, Ion, *Ioan Slavici*, București, Editura Eminescu, 1980.
3. Philippide, Alexandru, *Stilul ardelean în literatura română*, București, Editura Cartea Românească, 1977.
4. Vatmaniuc, D., *Ioan Slavici și lumea prin care a trecut*, București, Editura Academiei, 1970